

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
ตารางการเปรียบเทียบประโยชน์ทดแทน

ตารางการเปรียบเทียบประโยชน์ทดแทน

สิทธิประโยชน์	ประเทศสวีเดน	ประเทศอิตาลี	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศไทย
1. กรณีสงเคราะห์ครอบครัว				
- บิดา-มารดา	- ไม่มี	- บิดาอายุ 60 ปี มารดา 55 ปี ต้องพึ่งพาถูกจ้างและรายได้ ไม่ถึงกำหนด	- ไม่มี	- ไม่มี
- คู่สมรส	- ไม่มี	- รายได้ต่อเดือนไม่เกินจำนวน เงินที่กำหนด	- ไม่มี	- ไม่มี
- บุตร	- หมายจ่ายให้บุตร 1 คน และ จ่ายเงินเสริมเมื่อมีบุตร 3 คน หรือมากกว่า	- อายุต่ำกว่า 18 ปี (เรียนระดับ มัธยมอายุ 21 ปี, มหาวิทยาลัย อายุ 26 ปี)	- ไม่มี	- จ่ายเงินในลักษณะหมายจ่าย ให้แก่บุตรจำนวน 2 คน โดย จ่ายให้บุตรจนถึงอายุ 6 ปี บริบูรณ์
- น้องชาย, น้องสาว	- ไม่มี	- อายุต่ำกว่า 18 ปี และอยู่ใน ความอุปการะของผู้ประกันตน	- ไม่มี	- ไม่มี
- หลาน	- ไม่มี	- อายุต่ำกว่า 18 ปี และอยู่ใน ความอุปการะของผู้ประกันตน	- ไม่มี	- ไม่มี

สิทธิประโยชน์	ประเทศสวีเดน	ประเทศอิตาลี	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศไทย
- ปู่, ย่า, ตา, ยาย	- ไม่มี	- ปู่, ตา อายุ 60 ปี ขึ้น, ยาย อายุ 55 ปี ที่ต้องพึ่งพาญาติข้างและ รายได้ไม่ถึงกำหนด	- ไม่มี	- ไม่มี
2. กรณีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุในความอุปการะ	- จ่ายเป็นบำนาญสูงสุดร้อยละ 90 ของจำนวนลดส่วนที่ใช้จ่ายเป็นฐาน	- จ่ายเป็นบำนาญให้ผู้สมรส ร้อยละ 60 ของรายได้ คู่ประกันตน	- ได้รับเงิน 3/5 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน และ ได้รับ จดลดอคติชีวิต หรือทำการ สมรสใหม่	- ไม่มี
- บุตรกำพร้า (บุตรในอุปการะ)	- จ่ายเป็นบำนาญเด็กกำพร้า ร้อยละ 25 ของจำนวนเงินลดส่วนที่ใช้จ่ายเป็นฐาน ร้อยละ 50 ถ้ากำพร้าทั้งบิดา และมารดา จ่ายให้เด็กอายุ 18 ปี (อายุ 20 ปี ถ้าเป็นนักเรียน)	- จ่ายเป็นบำนาญให้บุตรกำพร้า ร้อยละ 20 ของรายได้ ผู้ประกันตนสำหรับบุตร กำพร้าแต่ละคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี (ถ้าเป็นนักเรียนอายุ 26 ปี) หรือร้อยละ 40 ถ้ากำพร้าทั้ง บิดา-มารดา	- ได้รับเงิน 2/5 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน รับสิทธิ ประโยชน์ไปจนถึงอายุ 21 ปี หรือจนกว่าทำการ สมรส แต่ถ้าอายุ 21 ปี แล้ว ยังไม่สำเร็จการศึกษา ก็จะ ได้รับเงินจนสำเร็จการศึกษา	- ไม่มี

สิทธิประโยชน์	ประเทศสวีเดน	ประเทศอิตาลี	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศไทย
- บิดา-มารดา	- ไม่มี	- ได้รับบำนาญร้อยละ 15 ของรายได้ผู้ประกันตน	- จะได้รับ 4/10 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน โดยจ่ายให้ตลอดชีวิตของผู้รับประโยชน์ (จะได้รับในกรณีผู้ประกันตน ไม่มีสามี ไม่มีภรรยา และมีไม่มีบุตร)	- ไม่มี
- ปู่ ย่า ตา ยาย	- ไม่มี	- ไม่มี	- จะได้รับ 4/10 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน โดยจ่ายให้ตลอดชีวิตของผู้รับประโยชน์ (จะได้รับในกรณีผู้ประกันตน ไม่มีสามี ไม่มีภรรยา และมีไม่มีบุตร และเป็นผู้ประกันตน ไม่มีสามี ไม่มีภรรยา และไม่มีบุตร และเป็นกรณีบิดา-มารดาไม่รับ)	- ไม่มี
- พี่ชาย, น้องชาย	- ไม่มี	- ได้รับเป็นบำนาญร้อยละ 15 ของรายได้ผู้ประกันตน	- ได้รับเงิน 3/10 ของค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน จนกว่าผู้รับประโยชน์จะอายุเกิน 21 ปี หรือทำการสมรสแล้ว	- ไม่มี

สิทธิประโยชน์	ประเทศสวีเดน	ประเทศอิตาลี	ประเทศมาเลเซีย	ประเทศไทย
- พี่สาว, น้องสาว	- ไม่มี	- ได้รับเป็นบำนาญร้อยละ 15 ของรายได้ผู้ประกันตน	- ได้รับเงิน 3/10 ของกำลังเฉลี่ยรายวัน จนกว่าผู้รับประโยชน์จะอายุเกิน 21 ปี หรือทำการสมรสแล้ว	- ไม่มี

ภาคผนวก ข.

อนุสัญญาฉบับที่ 102 ว่าด้วยประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ)

ค.ศ. 1952

อนุสัญญาฉบับที่ 102 ว่าด้วยประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) ค.ศ. 1952
(Convention No. 102 concerning Social Security (Minimum Standards), 1952)

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา โดย
ได้ประชุมกันในสมัยประชุมที่สามสิบห้า เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1952
โดยได้ตัดสินใจรับข้อเสนอบ้างประการเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นต่ำของการประกันสังคม ซึ่งรวม
อยู่ในเรื่อง ที่ห้าของระเบียบวาระการประชุม และ
โดยได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ
จึงได้รับรองอนุญัตถ์ต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) เมื่อวันที่
ยี่สิบแปด ของเดือนมิถุนายน ของปีหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบสอง

ส่วนที่ 1 บททั่วไป

มาตรา 1

1. ในอนุสัญญานี้

- (ก) คำว่า กำหนด หมายความว่า กำหนดโดยหรือโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ
 - (ข) คำว่า ที่อยู่อาศัย หมายความว่า ที่อยู่อาศัยปกติในเขตอาณาของประเทศสมาชิกและคำว่า ผู้ที่อยู่อาศัย หมายความว่า บุคคลที่อยู่อาศัยตามปกติในเขตอาณาของประเทศสมาชิก
 - (ค) คำว่า ภรรยา หมายความว่า ภรรยาที่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากสามี
 - (ง) คำว่า แม่ม่าย หมายความว่า ผู้หญิงที่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากสามีในขณะที่สามีถึงแก่ความตาย
 - (จ) คำว่า บุตร หมายความว่า บุตรที่มีอายุก่อนพ้นวัยเรียนหรือต่ำกว่า 15 ปี ตามที่จะได้กำหนด
 - (ฉ) คำว่า ระยะเวลาที่มีสิทธิ หมายความว่า ระยะเวลาของการจ่ายเงินสมทบ หรือระยะเวลาของการทำงาน หรือระยะเวลาของการอยู่อาศัย หรือระยะเวลาดังกล่าวรวมกัน ตามที่จะได้กำหนด
2. ในมาตรา 10, 34 และ 49 คำว่า ประโยชน์ทดแทน หมายความว่า ประโยชน์ทดแทนโดยตรงในรูปของการรักษา หรือประโยชน์ทดแทนโดยอ้อมที่ประกอบด้วยการใช้ค่าใช้จ่ายที่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้เสียไป

มาตรา 2

ประเทศสมาชิกที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ

- (ก) ต้องปฏิบัติตาม
 - (1) ส่วนที่ 1

- (2) อย่างน้อยสามส่วนของส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 ส่วนที่ 6 ส่วนที่ 7 ส่วนที่ 8 ส่วนที่ 9 และส่วนที่ 10 โดยอย่างน้อยต้องมีหนึ่งส่วนของส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 ส่วนที่ 6 ส่วนที่ 9 และส่วนที่ 10
- (ข) ต้องระบุในสัตยาบันว่ายอมรับพันธะตามอนุสัญญาในส่วนใดของส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 10

มาตรา 3

1. ประเทศสมาชิกที่มีเศรษฐกิจและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ซึ่งไม่พัฒนาเพียงพอ อาจได้รับประโยชน์จากการยกเว้นชั่วคราวตามบทบัญญัติในมาตรา 9 (ง), 12 (2), 15 (ง), 18 (2), 21 (ค), 27 (ง), 33 (ข), 34 (3), 41 (ง), 48 (ค), 55 (ง) และ 61 (ง) โดยผนวกเป็นคำประกาศในสัตยาบัน ถ้าและตราบนานเท่าที่ผู้ทรงอำนาจพิจารณาว่าจำเป็น

2. ประเทศสมาชิกที่ได้ทำคำประกาศตามวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ต้องจัดทำด้วยแถลงเกี่ยวกับข้อยกเว้นแต่ละข้อที่ได้รับประโยชน์รวมมาในรายงานประจำปีว่าด้วยการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ซึ่งยื่นตามมาตรา 22 ของธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(ก) ว่าเหตุผลในการได้รับยกเว้นนั้นยังคงมีอยู่ หรือ

(ข) ว่าได้สละสิทธิในการรับประโยชน์จากการยกเว้นดังกล่าวนับแต่วันที่ระบุ

มาตรา 4

1. ประเทศสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ อาจแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในภายหลัง ว่าได้ยอมรับพันธะตามอนุสัญญาในหนึ่งหรือหลายส่วนของส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 10 ที่ยังไม่ได้ระบุในสัตยาบัน

2. การยอมรับที่อ้างถึงในวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการให้สัตยาบันและมีผลบังคับของการให้สัตยาบันนับตั้งแต่วันที่ของการจดแจ้ง

มาตรา 5

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ ในส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 10 ของอนุสัญญานี้ซึ่งการให้สัตยาบันครอบคลุมถึง ในกรณีที่ประเทศสมาชิกจะต้องให้ความคุ้มครองบุคคลตามประเภทที่กำหนดมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละของลูกจ้างหรือผู้อยู่อาศัยที่ระบุไว้ ประเทศสมาชิกต้องแน่ใจว่าจำนวนร้อยละที่เกี่ยวข้องนั้นครบถ้วนก่อนการยอมรับที่จะปฏิบัติตามส่วนใด ๆ ดังว่านั้น

มาตรา 6

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามส่วนที่ 2, ส่วนที่ 3, ส่วนที่ 4, ส่วนที่ 5, ส่วนที่ 8 (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบริการทางการแพทย์), ส่วนที่ 9, หรือส่วนที่ 10 ของอนุสัญญานี้ ประเทศสมาชิกอาจต้องพิจารณาถึงการคุ้มครอง ซึ่งแม้ว่าจะไม่เป็นการบังคับตามกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ แต่เป็นผลจากการประกันภัยสำหรับบุคคลที่จะได้รับการคุ้มครอง ซึ่ง

- (ก) กำกับดูแลโดยหน่วยงานของรัฐ หรือบริหารโดยนายจ้างกับลูกจ้างร่วมกันปฏิบัติ ตามมาตรฐานที่กำหนด
- (ข) ครอบคลุมส่วนที่เป็นสาระสำคัญของบุคคลซึ่งมีรายได้ไม่เกินรายได้ของลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมือ
- (ค) สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาตามสมควร ควบคู่กับการคุ้มครองรูปแบบอื่นๆ

ส่วนที่ 2 บริการทางการแพทย์

มาตรา 7

ประเทศสมาชิกซึ่งอนุสัญญาในส่วนนี้ใช้บังคับต้องประกันการคุ้มครองบุคคลให้ได้รับประโยชน์ทดแทนตามเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ ทั้งในทางการป้องกันและการรักษา ตามมาตราต่อไปของส่วนนี้

มาตรา 8

ขอบเขตของความเสียหายต้องรวมไปถึงสภาพผิดปกติใดๆ ไม่ว่าสาเหตุจะเป็นอย่างไร และการตั้งครรภ์และการคลอดบุตร และผลที่ตามมา

มาตรา 9

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด และภรรยาและบุตรของเขาด้วย หรือ
- (ข) ประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด และภรรยาและบุตรของเขาด้วย หรือ
- (ค) ผู้อยู่อาศัยตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
- (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป และภรรยาและบุตรของเขาด้วย

มาตรา 10

ประโยชน์ทดแทนอย่างน้อยต้องรวมถึง

- (ก) ในกรณีของสภาพผิดปกติ
 - (1) การบริการรักษาพยาบาลทั่วไป รวมทั้งการเยี่ยมภูมิสำเนา

- (2) การบริการของผู้ชำนาญการที่โรงพยาบาลสำหรับคนไข้ในและคนไข้นอก และการบริการของผู้ชำนาญการนอกโรงพยาบาลที่อาจมี
- (3) การจัดหาเภสัชภัณฑ์ที่จำเป็นตามที่แพทย์หรือผู้มีคุณวุฒิอื่น ๆ สั่งจ่าย
- (ข) ในกรณีของการตั้งครุฑและการคลอดบุตรและผลที่ตามมา
 - (1) การบริการการคลอดก่อนกำหนด ระหว่างคลอดและหลังคลอด ไม่ว่าโดยแพทย์หรือพยาบาลที่มีวุฒิ และ
 - (2) การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เมื่อจำเป็น
2. ผู้รับประโยชน์หรือผู้หาเลี้ยงครอบครัวอาจต้องร่วมเสียค่าใช้จ่ายของการบริการทางการแพทย์ที่ผู้รับประโยชน์ได้รับในกรณีของสภาพผิดปกติ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการร่วมกันเสียค่าใช้จ่ายนั้นให้กำหนดโดยมิให้เกิดความลำบาก
3. ประโยชน์ทดแทนตามมาตรานี้ ให้จัดให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษา ซ่อมแซมหรือปรับปรุงสุขภาพของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองและความสามารถในการทำงานและให้บริการตามความต้องการส่วนบุคคล
4. สถาบันหรือกรมในรัฐบาลที่บริหารประโยชน์ทดแทนนี้ต้องส่งเสริมให้บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองได้ใช้ประโยชน์จากบริการสุขภาพทั่วไปโดยวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งจัดให้โดยหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่หน่วยงานของรัฐรับรอง

มาตรา 11

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 10 ตามความเสียงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างน้อยต้องประกันการคุ้มครองแก่บุคคลหรือผู้หาเลี้ยงครอบครัวของเขาที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันการกดขี่

มาตรา 12

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 10 จะต้องได้รับตลอดระยะเวลาของความเสียงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง เว้นแต่ในกรณีของสภาพที่ผิดปกติ ระยะเวลาอาจจำกัดเพียง 26 สัปดาห์ในแต่ละกรณี แต่ประโยชน์ทดแทนจะต้องไม่ระงับลงชั่วคราว โดยจะต้องจ่ายประโยชน์ทดแทนการเจ็บป่วยต่อไป และบทบัญญัติจะต้องเปิดช่องให้ขยายข้อจำกัดสำหรับโรคที่ยอมรับกันว่าจำเป็นต้องรักษาเป็นเวลานาน

2. ในกรณีที่ค่าประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนอาจจำกัดเพียง 13 สัปดาห์ในแต่ละกรณี

ส่วนที่ 3 ประโยชน์ทดแทนการเจ็บป่วย

มาตรา 13

ประเทศสมาชิกซึ่งอนุสัญญาในส่วนนี้ใช้บังคับต้องประกันการคุ้มครองบุคคลตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนการเจ็บป่วยตามมาตราต่อไปในส่วนนี้

มาตรา 14

ความเสี่ยงภัยต้องครอบคลุมรวมถึงความไม่สามารถทำงานอันเนื่องมาจากสภาพที่ผิดปกติ และทำให้ต้องขาดรายได้เป็นการชั่วคราว ตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ

มาตรา 15

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
- (ข) ประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
- (ค) ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67 หรือ
- (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 16

1. ในกรณีที่ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนดหรือประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนดได้รับการคุ้มครอง ประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66

2. ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรา 67

มาตรา 17

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 16 ตามความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างน้อยต้องประกันการคุ้มครองแก่บุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันการกดขี่

มาตรา 18

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 16 จะต้องได้รับตลอดระยะเวลาของความเสียหายที่ได้รับการคุ้มครอง ยกเว้นประโยชน์ทดแทนอาจจำกัดเพียง 26 สัปดาห์ในแต่ละกรณีของการเจ็บป่วย ในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องจ่ายสำหรับสามวันแรกของการขาดรายได้เป็นการชั่วคราว

2. ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนอาจจำกัด

- (ก) เป็นระยะเวลาที่ซึ่งจำนวนวันทั้งหมดของประโยชน์ทดแทนการเจ็บป่วยที่ได้รับในปีใดไม่น้อยกว่าสิบเท่าของจำนวนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองโดยเฉลี่ยในปีนั้น หรือ
- (ข) เพียง 13 สัปดาห์ในแต่ละกรณีของการเจ็บป่วย ในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องจ่ายสำหรับสามวันแรกของการขาดรายได้เป็นการชั่วคราว

ส่วนที่ 4 ประโยชน์ทดแทนการว่างงาน

มาตรา 19

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับจะต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนการว่างงานตามมาตราต่อไปนี้ของส่วนนี้

มาตรา 20

ความเสียหายต้องครอบคลุมรวมถึงการขาดรายได้เป็นการชั่วคราวตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ อันเนื่องมาจากการไม่ได้ทำงานที่เหมาะสมในกรณีที่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองสามารถและพร้อมที่จะทำงาน

มาตรา 21

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
- (ข) ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสียหายไม่เกินที่กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67 หรือ
- (ค) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 22

1. ในกรณีของลูกจ้างตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครอง ประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรา 65 หรือข้อกำหนดมาตรา 66

2. ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรา 67

มาตรา 23

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 22 ตามความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างน้อยต้องประกันการคุ้มครองแก่บุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิ ตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันการกดขี่

มาตรา 24

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 22 จะต้องได้รับตลอดระยะเวลาของความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง ยกเว้นระยะเวลาอาจจำกัด

- (ก) ในกรณีที่ลูกจ้างตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นเวลา 13 สัปดาห์ภายในระยะเวลา 12 เดือน หรือ
- (ข) ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดเป็นเวลา 26 สัปดาห์ภายในระยะเวลา 12 เดือน

2. ในกรณีที่กฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติบัญญัติให้ระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนแปรผันไปตามระยะเวลาของช่วงการจ่ายเงินสมทบและ/หรือประโยชน์ทดแทนที่ได้รับคราวก่อนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุวรรค (ก) ของวรรคหนึ่งถ้าระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนโดยเฉลี่ยเป็นเวลอย่างน้อย 13 สัปดาห์ภายในระยะเวลา 12 เดือน

3. ประโยชน์ทดแทนไม่ต้องจ่ายสำหรับระยะเวลาพักของเจ็ดวันแรกในแต่ละกรณีของการขาดรายได้เป็นการชั่วคราว ให้นับวันของการว่างงานก่อนและหลังการทำงานชั่วคราวที่ไม่นานเกินระยะเวลาที่กำหนดเป็นส่วนหนึ่งของกรณีการขาดรายได้เป็นการชั่วคราวเช่นกัน

4. ในกรณีของคนงานชั่วคราว ระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนและระยะเวลาพักอาจปรับไปตามสภาพการจ้าง

ส่วนที่ 4 ประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ

มาตรา 25

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับจะต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามมาตราต่อไปนี้เป็นของส่วนนี้

มาตรา 26

- 1. การคุ้มครองความเสี่ยงภัยต้องหมายความว่าถึงการอยู่รอดภายหลังอายุที่กำหนด

2. อายุที่กำหนดต้องไม่เกิน 65 ปี หรือเป็นอายุที่สูงกว่าตามที่กำหนดโดยผู้ทรงอำนาจโดยคำนึงถึงความสามารถในการทำงานของผู้สูงอายุในประเทศที่เกี่ยวข้อง

3. กฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติอาจกำหนดว่าประโยชน์ทดแทนของบุคคลอื่นที่มีสิทธิอาจรับลงชั่วคราวถ้าบุคคลนั้นทำงานในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ตามที่กำหนด หรือประโยชน์ทดแทนนั้น ในกรณีของการจ่ายเงินสมทบ อาจลดลงถ้ารายได้ของผู้รับประโยชน์เกินจำนวนที่กำหนด และในกรณีของการไม่จ่ายเงินสมทบ อาจลดลงถ้ารายได้ของผู้รับประโยชน์หรือรายได้อื่นหรือสองอย่างรวมกันเกินจำนวนที่กำหนด

มาตรา 27

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
- (ข) ประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
- (ค) ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67 หรือ
- (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 28

ประโยชน์ทดแทนต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (ก) ในกรณีของลูกจ้างตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครองหรือในกรณีของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครอง ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66
- (ข) ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนด ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67

มาตรา 29

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 28 ที่ได้รับการคุ้มครองความเสี่ยงภัย อย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิซึ่งอาจเป็นการจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นเวลา 30 ปีหรือได้อยู่อาศัยมาเป็นเวลา 20 ปี ทั้งนี้ ก่อนความเสี่ยงภัยตามที่ระบุในข้อบังคับ

- (ข) ในกรณีของประชากรที่แข็งแรงในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยการจ่ายเงินสมทบตามที่กำหนด และในขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อปีตามที่กำหนด

2. ในกรณีที่ประโยชน์ทดแทนที่อ้างถึงตามวรรคหนึ่งมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาอย่างต่ำระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ประโยชน์ทดแทนที่ลดลงอย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลา 15 ปี ก่อนความเสี่ยงภัยตามที่ระบุในข้อบังคับ
- (ข) ในกรณีของประชากรที่แข็งแรงในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยการจ่ายเงินสมทบตามที่กำหนดและในขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อครั้งปีตามที่กำหนดในข้อ (ข) ของวรรคหนึ่งของมาตรานี้

3. ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นที่พอใจถ้าประโยชน์ทดแทนที่คำนวณตามข้อกำหนดของส่วนที่ 11 ซึ่งต่ำกว่าที่แสดงในภาคผนวกของส่วนนั้นสำหรับผู้รับประโยชน์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพียงร้อยละสิบจุด อย่างน้อยได้รับการประกันแก่บุคคลที่ได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาครบ 10 ปี หรือได้อยู่อาศัยมาเป็นระยะเวลา 5 ปี ตามที่ระบุในข้อบังคับ

4. การลดตามสัดส่วนของจำนวนร้อยละที่ระบุในภาคผนวกของส่วนที่ 11 อาจมีผลถ้ากำหนดระยะเวลาที่มีสิทธิเพื่อรับประโยชน์ทดแทนเทียบตามจำนวนร้อยละที่ลดลงมีระยะเวลาเกินสิบปีแต่น้อยกว่า 30 ปีของการจ่ายเงินสมทบหรือการทำงาน ถ้ากำหนดเวลาเช่นนั้นเกิน 15 ปี ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนที่ลดลงตามวรรค 2 ของมาตรานี้

5. ในกรณีที่ประโยชน์ทดแทนที่อ้างถึงตามวรรค 1, 3 หรือ 4 ของมาตรานี้มีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาอย่างต่ำระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ประโยชน์ทดแทนที่ลดลงจะต้องจ่ายตามเงื่อนไขที่กำหนดแก่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรค 2 ของมาตรานี้ โดยเหตุผลที่มีอายุมากแล้วเมื่อพบบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการปรับใช้ส่วนนี้มีผลใช้บังคับ เว้นแต่ว่าประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติของวรรค 1, 3 หรือ 4 ของมาตรานี้ได้รับการประกันแก่บุคคลที่มีอายุสูงกว่าอายุปกติ

มาตรา 30

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 28 และ 29 ให้ได้รับตลอดความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง

ส่วนที่ 6 ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน

มาตรา 31

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายจากการทำงานตามมาตราต่อไปนี้ของส่วนนี้

มาตรา 32

ความเสี่ยงภัยต้องครอบคลุมรวมถึงกรณีต่อไปนี้ที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือโรคที่ระบุขึ้นเนื่องจากการทำงาน

- (ก) สภาพผิดปกติ
- (ข) ความไม่สามารถทำงานอันเนื่องมาจากสภาพที่ผิดปกติและทำให้ต้องขาดรายได้เป็นการชั่วคราว ตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ
- (ค) การสูญเสียความสามารถในการหารายได้โดยสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนที่เกินจากระดับที่กำหนด อาจจะสูญเสียถาวรหรือเหินห่างจากการสูญเสียความสามารถทางจิตใจ และ
- (ง) การสูญเสียการอุปการะเลี้ยงดูของแม่ม่ายและบุตรอันเนื่องมาจากความตายของผู้อุปการะเลี้ยงดู ในกรณีของแม่ม่าย สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนอาจมีเงื่อนไขโดยสันนิษฐานว่าหญิงนั้นไม่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ ตามที่กำหนดในกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ

มาตรา 33

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด และสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีความตายของผู้อุปการะเลี้ยงดู ได้แก่ภรรยาและบุตรของเขาด้วย หรือ
- (ข) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป และสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีความตายของผู้อุปการะเลี้ยงดู ได้แก่ภรรยาและบุตรของเขาด้วย

มาตรา 34

1. ในกรณีของสภาพผิดปกติ ประโยชน์ทดแทนได้แก่บริการทางการแพทย์ตามที่ระบุในวรรค 2 และ 3 ของมาตรานี้

2. บริการทางการแพทย์ต้องประกอบด้วย

- (ก) การบริการรักษาพยาบาลทั่วไปและการบริการของผู้ชำนาญการสำหรับคนไข้ในและคนไข้นอก รวมทั้งการเยี่ยมภูมิลำเนา
- (ข) การบริการทันตกรรม

- (ค) การบริการของนางพยาบาลที่บ้านหรือในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางการแพทย์อื่น ๆ
 - (ง) การพักฟื้นในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานบำบัดหรือสถาบันทางการแพทย์อื่น ๆ
 - (จ) การจัดหาเวชภัณฑ์ทางทันตกรรม เภสัชภัณฑ์และทางการแพทย์หรือการผ่าตัดอื่น ๆ รวมทั้ง
เครื่องมือยาระเยียมที่เก็บรักษาไว้ และแว่นตา และ
 - (ฉ) การบริการรักษาพยาบาลของประเทศสมาชิกในวิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับตามกฎหมายว่า
เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางการแพทย์ ภายใต้การดูแลของแพทย์หรือทันตแพทย์
3. ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ บริการทางการแพทย์อย่างน้อยต้องรวมถึง
- (ก) การบริการรักษาพยาบาลทั่วไป รวมทั้งการเยี่ยมภูมิลำเนา
 - (ข) การบริการของผู้ชำนาญการที่โรงพยาบาลสำหรับคนไข้ในและคนไข้นอก และการบริการของ
ผู้ชำนาญการนอกโรงพยาบาลที่อาจมี
 - (ค) การจัดหาเภสัชภัณฑ์ที่จำเป็นตามที่แพทย์หรือผู้มีความรู้อื่น ๆ สั่งจ่าย และ
 - (ง) การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เมื่อจำเป็น
4. บริการทางการแพทย์ตามวรรคก่อนต้องจัดให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษา ซ่อมแซมหรือ
ปรับปรุงสุขภาพของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองและความสามารถในการทำงานและให้บริการตาม
ความต้องการส่วนบุคคล

มาตรา 35

1. สถาบันหรือกรมในรัฐบาลที่บริหารการให้บริการทางการแพทย์ต้องประสานงานกับหน่วย
ให้บริการฟื้นฟูอาชีพทั่วไป ตามความเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้คนพิการได้ทำงานที่
เหมาะสมอีก
2. กฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติอาจให้อำนาจสถาบันหรือกรมในรัฐบาลเพื่อประกันการ
ดำเนินการฟื้นฟูอาชีพของคนพิการ

มาตรา 36

1. ในกรณีของความไม่สามารถในการทำงาน การสูญเสียความสามารถในการหารายได้โดย
สิ้นเชิงที่อาจสูญเสียถาวรหรือเทียบเท่าการสูญเสียความสามารถทางจิตใจ หรือความตายของผู้
อุปการะเลี้ยงดู ประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อ
กำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66
2. ในกรณีการสูญเสียความสามารถในการหารายได้แต่บางส่วนที่อาจสูญเสียถาวรหรือเทียบ
เท่าการสูญเสียความสามารถทางจิตใจ ถ้าจ่ายได้ ประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลา
ตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียความสามารถในการหารายได้โดยสิ้นเชิงหรือ
เทียบเท่าการสูญเสียความสามารถทางจิตใจ
3. การจ่ายเป็นระยะเวลาอาจเปลี่ยนเป็นการจ่ายคราวเดียว

- (ก) ถ้าระดับของความไม่สามารถมีเล็กน้อย
- (ข) ถ้าผู้ทรงอำนาจเห็นว่าการจ่ายคราวเดียวจะเกิดประโยชน์เหมาะสม

มาตรา 37

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 34 และ 36 ตามความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างน้อยจะประกันการคุ้มครองแก่บุคคลที่ได้ทำงานในเขตอาณาของประเทศสมาชิกในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุถ้าการประสบอันตรายเกิดจากอุบัติเหตุ หรือในเวลาที่ติดเรือโรคถ้าการประสบอันตรายเกิดจากโรค และการจ่ายเป็นระยะเวลาให้แก่แม่ม่ายและบุตรในกรณีความตายของผู้อุปการะเลี้ยงดู

มาตรา 38

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 34 และ 36 ให้ได้รับตลอดความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง เว้นแต่ในกรณีความไม่สามารถในการทำงาน ประโยชน์ทดแทนไม่จำเป็นต้องจ่ายสำหรับสัปดาห์แรกของการขาดรายได้เป็นการชั่วคราว

ส่วนที่ 7 ประโยชน์ทดแทนกรณีครอบครัว

มาตรา 39

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับจะต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีครอบครัวตามมาตราต่อไปนี้ของส่วนนี้

มาตรา 40

ความเสี่ยงภัยต้องครอบคลุมความรับผิดชอบในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามที่กำหนด

มาตรา 41

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
- (ข) ประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
- (ค) ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนด หรือ
- (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 42

ประโยชน์ทดแทนต้อง

- (ก) จ่ายเป็นระยะเวลาให้แก่บุคคลใด ๆ ที่ได้รับการคุ้มครองที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิ หรือ
- (ข) จัดหาให้เป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย วันหยุดหรือการช่วยเหลือภายในบ้าน ในกรณีของบุตร
- (ค) รวมกันทั้งข้อ (ก) และ (ข)

มาตรา 43

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 42 อย่างน้อยต้องประกันการคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งอาจจะเป็นการจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นเวลาสามเดือนหรือได้อยู่อาศัยมาเป็นเวลาหนึ่งปี ตามที่จะได้กำหนด

มาตรา 44

ค่ารวมของประโยชน์ทดแทนที่ได้รับตามมาตรา 42 ของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องได้รับเท่ากับ

- (ก) ร้อยละ 3 ของค่าจ้างของคณงานชายปกติที่เป็นผู้ใหญ่ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมาตรา 66 คูณด้วยจำนวนเด็กทั้งหมดของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง หรือ
- (ข) ร้อยละ 1.5 ของค่าจ้างดังกล่าว คูณด้วยจำนวนเด็กทั้งหมดของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด

มาตรา 45

ในกรณีที่ประโยชน์ทดแทนจ่ายเป็นระยะเวลา ให้ได้รับตลอดความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง

ส่วนที่ 8 ประโยชน์ทดแทนกรณีการคลอดบุตร

มาตรา 46

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีการคลอดบุตรตามมาตราต่อไปนี้ของส่วนนี้

มาตรา 47

ความเสี่ยงภัยต้องครอบคลุมรวมถึงการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรและผลที่ตามมา และการขาดรายได้เป็นการชั่วคราวอันเนื่องมาจากที่กล่าวแล้ว ตามที่กฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติจะได้อำหนด

มาตรา 48

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ผู้หญิงทั้งหมดในกลุ่มลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทของลูกจ้างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด และสำหรับประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์กรณีคลอดบุตร ให้รวมถึงการยาของผู้ชายที่อยู่ในประเภทเหล่านั้นด้วย หรือ
- (ข) ผู้หญิงทั้งหมดในกลุ่มประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทที่กำหนดต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด และสำหรับประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์กรณีคลอดบุตร ให้รวมถึงการยาของผู้ชายที่อยู่ในประเภทเหล่านั้นด้วย หรือ
- (ค) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ผู้หญิงทั้งหมดในกลุ่มลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทของลูกจ้างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป และสำหรับประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์กรณีคลอดบุตร ให้รวมถึงการยาของผู้ชายที่อยู่ในประเภทเหล่านั้นด้วย

มาตรา 49

1. ในกรณีการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรและผลที่ตามมา ประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์กรณีคลอดบุตรให้หมายถึงการบริการทางการแพทย์ตามที่ระบุในวรรค 2 และ 3 ของมาตรานี้
2. การบริการทางการแพทย์อย่างน้อยต้องรวมถึง
 - (ก) การบริการการคลอดก่อนกำหนด ระหว่างคลอดและหลังคลอด ไม่ว่าโดยแพทย์หรือพยาบาลที่มีวุฒิ และ
 - (ข) การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เมื่อจำเป็น
3. การบริการทางการแพทย์ตามที่ระบุในวรรค 2 ของมาตรานี้ต้องจัดให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษา ซ่อมแซมหรือปรับปรุงสุขภาพของผู้หญิงที่ได้รับการคุ้มครองและความสามารถในการทำงานและให้บริการตามความต้องการส่วนบุคคล
4. สถาบันหรือกรมในรัฐบาลที่บริหารประโยชน์ทดแทนทางการแพทย์กรณีคลอดบุตรต้องส่งเสริมให้ผู้หญิงที่ได้รับการคุ้มครองได้ใช้ประโยชน์จากบริการสุขภาพทั่วไปโดยวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งจัดให้โดยหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่หน่วยงานของรัฐรับรอง

มาตรา 50

ในกรณีของการขาดรายได้เป็นการชั่วคราวอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรและผลที่ตามมา ประโยชน์ทดแทนจะต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66 จำนวนของการจ่ายเป็นระยะเวลาอาจแปรผันไปตามสภาพของความเสียหาย ภายใต้บังคับของอัตราเฉลี่ยของจำนวนนั้นที่เป็นไปตามข้อกำหนด

มาตรา 51

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 49 และ 50 ตามความเสียหายที่ได้รับการคุ้มครอง อย่างน้อยต้องประกันให้แก่ผู้หญิงในประเภทที่ได้รับการคุ้มครองที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิ

ตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันการกดขี่ และประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 49 ต้องประกันให้แก่ภรรยาของผู้ชายในประเภทที่ได้รับการคุ้มครองด้วย ซึ่งผู้ชายนั้นมีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิแล้ว

มาตรา 52

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 49 และ 50 ให้ได้รับตลอดความเสี่ยงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง เว้นแต่การจ่ายเป็นระยะเวลาอาจจำกัดเพียง 12 สัปดาห์ นอกจากว่าจำเป็นต้องหยุดงานเป็นระยะเวลานานกว่าหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ ซึ่งไม่ว่ากรณีใด จะจำกัดระยะเวลาให้น้อยกว่าระยะเวลานานกว่านั้นไม่ได้

ส่วนที่ 9 ประโยชน์ทดแทนกรณีไร้ความสามารถ

มาตรา 53

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับต้องประกันให้บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีไร้ความสามารถตามมาจาดต่อไปนี้อย่างส่วนนี้

มาตรา 54

ความเสี่ยงภัยต้องครอบคลุมรวมถึงความไม่สามารถที่จะดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ใด ๆ ตามที่จะได้กำหนด ซึ่งความไม่สามารถอาจจะเป็นการถาวรหรือยังคงมีอยู่ภายหลังได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยหมดแล้ว

มาตรา 55

- บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย
- (ก) ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
 - (ข) ประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
 - (ค) ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67 หรือ
 - (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 56

ประโยชน์ทดแทนต้องคำนวณจําเป็นเป็นระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (ก) ในกรณีของลูกจ้างตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครองหรือในกรณีของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครอง ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66
- (ข) ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนด ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67

มาตรา 57

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 56 ที่ได้รับการคุ้มครองความเสี่ยงภัย อย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิซึ่งอาจเป็นการจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นเวลา 15 ปีหรือได้อยู่อาศัยมาเป็นเวลา 10 ปี ทั้งนี้ ก่อนความเสี่ยงภัยตามที่ระบุในข้อบังคับ หรือ
- (ข) ในกรณีของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบเป็นเวลา 3 ปีและในขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อปีตามที่กำหนด

2. ในกรณีที่ประโยชน์ทดแทนที่อ้างถึงตามวรรคหนึ่งมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาอย่างต่ำระยะเวลาใดระยะเวลานั้น ประโยชน์ทดแทนที่ลดลงอย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี ก่อนความเสี่ยงภัยตามที่ระบุในข้อบังคับ หรือ
- (ข) ในกรณีของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบเป็นเวลา 3 ปีและในขณะที่บุคคลนั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อครั้งปีตามที่กำหนดในข้อ (ข) ของวรรคหนึ่งของมาตรานี้

3. ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นที่พอใจถ้าประโยชน์ทดแทนที่คำนวณตามข้อกำหนดของส่วนที่ 11 ซึ่งต่ำกว่าที่แสดงในภาคผนวกของส่วนนั้นสำหรับผู้รับประโยชน์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพียงร้อยละสิบจุด อย่างน้อยได้รับการประกันแก่บุคคลที่ได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานหรือได้อยู่อาศัยมาแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี ตามที่ระบุในข้อบังคับ

4. การลดตามสัดส่วนของจำนวนร้อยละที่ระบุในภาคผนวกของส่วนที่ 11 อาจมีผลถ้ากำหนดระยะเวลาที่มีสิทธิเพื่อรับบำนาญเทียบตามจำนวนร้อยละที่ลดลงมีระยะเวลาเกิน 5 ปีแต่น้อยกว่า 15 ปีของการจ่ายเงินสมทบหรือการทำงาน บำนาญที่ลดลงให้จ่ายตามวรรค 2 ของมาตรานี้

มาตรา 58

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 56 และ 57 ให้ได้รับตลอดความเสียงภัยที่ได้รับการคุ้มครองหรือจนกว่าจะได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ

ส่วนที่ 10 ประโยชน์ทดแทนกรณีของผู้ยังมีชีวิต

มาตรา 59

ประเทศสมาชิกซึ่งส่วนนี้ของอนุสัญญาใช้บังคับต้องประกันให้บุคคลได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีของผู้ยังมีชีวิตตามมาตราต่อไปนี้ของส่วนนี้

มาตรา 60

1. ความเสียงภัยต้องครอบคลุมรวมถึงการสูญเสียการอุปการะเลี้ยงดูของแม่ฝ่ายและบุตรอันเนื่องมาจากความตายของผู้อุปการะเลี้ยงดู ในกรณีของแม่ฝ่าย สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนอาจมีเงื่อนไขโดยสันนิษฐานว่าหญิงนั้นไม่สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ ตามที่กำหนดในกฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติ

2. กฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติอาจกำหนดว่าประโยชน์ทดแทนของบุคคลอื่นที่มีสิทธิอาจระงับลงชั่วคราวถ้าบุคคลนั้นทำงานในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ตามที่กำหนด หรือประโยชน์ทดแทนนั้น ในกรณีของการจ่ายเงินสมทบ อาจลดลงถ้ารายได้ของผู้รับประโยชน์เกินจำนวนที่กำหนด และในกรณีของการไม่จ่ายเงินสมทบ อาจลดลงถ้ารายได้ของผู้รับประโยชน์หรือรายได้อื่นหรือสองอย่างรวมกันเกินจำนวนที่กำหนด

มาตรา 61

บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องประกอบด้วย

- (ก) ภรรยาและบุตรของผู้อุปการะเลี้ยงดูในกลุ่มลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทของลูกจ้างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมด หรือ
- (ข) ภรรยาและบุตรของผู้อุปการะเลี้ยงดูในกลุ่มประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทที่กำหนดต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้อยู่อาศัยทั้งหมด หรือ
- (ค) ภรรยาและบุตรผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งสูญเสียผู้อุปการะเลี้ยงดูและซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสียงภัยไม่เกินที่กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67 หรือ
- (ง) ในกรณีที่คำประกาศตามมาตรา 3 ใช้บังคับ ภรรยาและบุตรของผู้อุปการะเลี้ยงดูในกลุ่มลูกจ้างตามประเภทที่กำหนด ซึ่งประเภทของลูกจ้างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของลูกจ้างทั้งหมดในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

มาตรา 62

ประโยชน์ทดแทนต้องคำนวณจ่ายเป็นระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (ก) ในกรณีของลูกจ้างตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครองหรือในกรณีของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจตามประเภทที่ได้รับการคุ้มครอง ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 65 หรือข้อกำหนดตามมาตรา 66
- (ข) ในกรณีของผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งมีรายได้ในระหว่างความเสี่ยงภัยไม่เกินที่กำหนด ให้จ่ายในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรา 67

มาตรา 63

1. ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 62 ที่ได้รับการคุ้มครองความเสี่ยงภัย อย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลซึ่งผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขามีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิซึ่งอาจเป็นการจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นเวลา 15 ปีหรือได้อยู่อาศัยมาเป็นเวลา 10 ปี ตามที่ระบุในข้อบังคับ หรือ
- (ข) ในกรณีของภรรยาและบุตรของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลซึ่งผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขามีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบเป็นเวลา 3 ปีและในขณะที่ผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขานั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อปีตามที่กำหนด

2. ในกรณีที่ประโยชน์ทดแทนที่อ้างถึงตามวรรคหนึ่งมีเงื่อนไขว่าต้องจ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาอย่างต่ำระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ประโยชน์ทดแทนที่ลดลงอย่างน้อยจะต้องประกัน

- (ก) การคุ้มครองบุคคลซึ่งผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขามีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี ตามที่ระบุในข้อบังคับ หรือ
- (ข) ในกรณีของภรรยาและบุตรของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักการได้แก่การคุ้มครองบุคคลซึ่งผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขามีคุณสมบัติครบตามระยะเวลาที่มีสิทธิโดยได้จ่ายเงินสมทบเป็นเวลา 3 ปีและในขณะที่ผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขานั้นอยู่ในวัยทำงาน จะต้องจ่ายเงินสมทบเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อครั้งปีตามที่กำหนดในข้อ (ข) ของวรรคหนึ่งของมาตรานี้

3. ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นที่พอใจถ้าประโยชน์ทดแทนที่คำนวณตามข้อกำหนดของส่วนที่ 11 ซึ่งต่ำกว่าที่แสดงในภาคผนวกของส่วนนั้นสำหรับผู้รับประโยชน์ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพียงร้อยละสิบจุด อย่างน้อยได้รับการประกันแก่บุคคลซึ่งผู้อุปการะเลี้ยงดูของ เขาได้จ่ายเงินสมทบหรือได้ทำงานหรือได้อยู่อาศัยมาแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี ตามที่ระบุในข้อบังคับ

4. การลดตามสัดส่วนของจำนวนร้อยละที่ระบุในภาคผนวกของส่วนที่ 11 อาจมีผลถ้ากำหนดระยะเวลาที่มีสิทธิเพื่อรับประโยชน์ทดแทนเทียบตามจำนวนร้อยละที่ลดลงมีระยะเวลาเกิน 5 ปีแต่

น้อยกว่า 15 ปีของการจ่ายเงินสมทบหรือการทำงาน ประโยชน์ทดแทนที่ลดลงให้จ่ายตามวรรค 2 ของมาตรานี้

5. เพื่อการพิจารณาว่าแม่ฝ่ายที่ไม่มีบุตรซึ่งสันนิษฐานว่าไม่มีความสามารถที่จะเลี้ยงดูตนเอง ได้อาจมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีของผู้ยังมีชีวิต อาจกำหนดระยะเวลาของการสมรสอย่างน้อยที่สุดไว้ก็ได้

มาตรา 64

ประโยชน์ทดแทนที่ระบุในมาตรา 62 และ 63 ให้ได้รับตลอดความเสียงภัยที่ได้รับการคุ้มครอง

ส่วนที่ 11 มาตรฐานที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเป็นระยะเวลา

มาตรา 65

1. ในกรณีของการจ่ายเป็นระยะเวลาซึ่งมาตรานี้ปรับใช้ อัตราของประโยชน์ทดแทนที่เพิ่มขึ้นด้วยจำนวนของเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่จ่ายให้ในระหว่างความเสียงภัย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเสียงภัย ให้ต้องจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์มาตรฐานตามที่ระบุในภาคผนวกของส่วนนี้ ในลักษณะที่อย่างน้อยเท่ากับร้อยละที่ระบุไว้ของจำนวนทั้งหมดของรายได้ที่มีอยู่ก่อนของผู้รับประโยชน์หรือของผู้อุปการะเลี้ยงดูรวมกับจำนวนเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่จ่ายให้แก่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของครอบครัวเดียวกันในฐานะที่เป็นผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

2. รายได้ที่มีอยู่ก่อนของผู้รับประโยชน์หรือของผู้อุปการะเลี้ยงดูจะต้องคำนวณตามข้อบังคับที่กำหนด และในกรณีที่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองหรือผู้อุปการะเลี้ยงดูได้รับการจัดให้อยู่ในประเภทจำแนกตามรายได้ รายได้ที่มีอยู่ก่อนนี้อาจคำนวณจากรายได้ขั้นพื้นฐานของประเภทที่สังกัด

3. ข้อจำกัดสูงสุดอาจกำหนดขึ้นสำหรับอัตราของประโยชน์ทดแทนหรือสำหรับรายได้ที่นำมาคำนวณประโยชน์ทดแทน โดยเงื่อนไขว่าข้อจำกัดสูงสุดได้กำหนดในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรคหนึ่งของมาตรานี้ ซึ่งรายได้ที่มีอยู่ก่อนของผู้รับประโยชน์หรือผู้อุปการะเลี้ยงดูของเขามีจำนวนเท่ากับหรือต่ำกว่าค่าจ้างของลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมือ

4. รายได้ที่มีอยู่ก่อนของผู้รับประโยชน์หรือของผู้อุปการะเลี้ยงดู ค่าจ้างของลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมือ ประโยชน์ทดแทนและเงินสงเคราะห์ครอบครัวใด ๆ ต้องคำนวณโดยฐานเวลาอย่างเดียวกัน

5. สำหรับผู้รับประโยชน์อื่น ๆ ประโยชน์ทดแทนจะต้องสัมพันธ์อย่างมีเหตุผลกับประโยชน์ทดแทนของผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

6. เพื่อประโยชน์ของมาตรานี้ ลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมือจะต้องเป็น

- (ก) ช่างพิศหรือช่างกลึงในการผลิตที่ใช้เครื่องจักรกลยิ่งกว่าเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้า หรือ
- (ข) ผู้ที่โดยสภาพถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานฝีมือที่จำแนกไว้ตามบทบัญญัติของวรรคต่อไป หรือ

- (ค) ผู้ซึ่งมีรายได้ที่เท่ากับหรือมากกว่ารายได้ร้อยละ 75 ของบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง รายได้เช่นว่านั้นให้คำนวณเป็นรายปีหรือน้อยกว่าตามที่จะได้กำหนด หรือ
- (ง) ผู้ซึ่งมีรายได้เท่ากับร้อยละ 125 ของรายได้เฉลี่ยของบุคคลทั้งหมดที่ได้รับการคุ้มครอง
7. ผู้ที่โดยสภาพถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานฝีมือตามข้อ (ข) ของวรรคก่อน ให้หมายความถึง บุคคลที่ทำงานในกลุ่มหลักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีผู้ขายที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจที่ได้รับการ คุ้มครองตามสภาพของความเสียหายเป็นจำนวนมากที่สุด หรือมีผู้ประกอบการเลี้ยงดูของบุคคลที่ได้รับการ คุ้มครองในส่วนที่ประกอบด้วยบุคคลนั้นหรือผู้ประกอบการเลี้ยงดูเป็นจำนวนมากที่สุด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในข้อนี้ ให้ใช้การจำแนกมาตรฐานอุตสาหกรรมระหว่างประเทศของกิจกรรมทาง เศรษฐกิจทั้งหมด ที่รับรองโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติในสมัยประชุมที่เจ็ด ณ วันที่ 27 สิงหาคม 1948 และได้นำมาพิมพ์ไว้อีกครั้งในภาคผนวกของอนุสัญญา หรือการแก้ไข เพิ่มเติมการจำแนกมาตรฐานอุตสาหกรรมดังกล่าวในเวลาใด ๆ ต่อมา

8. ในกรณีที่อัตราของประโยชน์ทดแทนแปรผันไปตามภูมิภาค ลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมืออาจ กำหนดแยกไปตามแต่ละภูมิภาคตามวรรค 6 และ 7 ของมาตรานี้

9. ค่าจ้างของลูกจ้างชายใช้แรงงานฝีมืออาจกำหนดโดยใช้อัตราค่าจ้างตามชั่วโมงทำงานปกติ ที่ระบุในข้อตกลงร่วม หรือเป็นไปตามกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ ถ้าปรับใช้ได้ หรือตามประเพณี รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพ ถ้ามี ในกรณีที่อัตราดังกล่าวแตกต่างไปตามภูมิภาคแต่วรรค 8 ของ มาตรานี้ไม่ได้นำมาปรับใช้ ให้ใช้อัตรากลาง

10. อัตราของการจ่ายเป็นระยะเวลาในปัจจุบันสำหรับกรณีของชราภาพ กรณีการประสบ อันตรายเนื่องจากการทำงาน (เว้นแต่กรณีไม่สามารถทำงานได้) กรณีไร้ความสามารถ และกรณีผู้ ประกอบการเลี้ยงดูถึงแก่ความตาย ให้ทบทุนตามความเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของระดับของรายได้ ทั่วไปซึ่งเป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของค่าครองชีพ

มาตรา 66

1. ในกรณีของการจ่ายเป็นระยะเวลาซึ่งมาตรานี้ปรับใช้ อัตราของประโยชน์ทดแทนที่เพิ่มขึ้น ด้วยจำนวนของเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่จ่ายให้ในระหว่างความเสียหาย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับ ความเสียหาย ให้ต้องจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์มาตรฐานตามที่ระบุในภาคผนวกของส่วนนี้ ในลักษณะที่ อย่างน้อยเท่ากับร้อยละที่ระบุไว้ของจำนวนทั้งหมดของรายได้ของผู้ใช้แรงงานชายที่เป็นผู้ใหญ่ปกติ รวมกับจำนวนเงินสงเคราะห์ครอบครัวที่จ่ายให้แก่บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ ของครอบครัวเดียวกันในฐานะที่เป็นผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

2. ค่าจ้างของผู้ใช้แรงงานชายที่เป็นผู้ใหญ่ปกติ ประโยชน์ทดแทนและเงินสงเคราะห์ ครอบครัวใด ๆ ต้องคำนวณโดยฐานเวลาอย่างเดียวกัน

3. สำหรับผู้รับประโยชน์อื่น ๆ ประโยชน์ทดแทนจะต้องสัมพันธ์อย่างมีเหตุผลกับประโยชน์ ทดแทนของผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

4. เพื่อประโยชน์ของมาตรานี้ ผู้ใช้แรงงานชายที่เป็นผู้ใหญ่ปกติจะต้องเป็น
- (ก) ผู้ที่โดยสภาพถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานไม่มีฝีมือในการผลิตที่ใช้เครื่องจักรกลยิ่งกว่าเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้า หรือ
- (ข) ผู้ที่โดยสภาพถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานไม่มีฝีมือที่จำแนกไว้ตามบทบัญญัติของวรรคต่อไป

5. ผู้ที่โดยสภาพถือว่าเป็นผู้ใช้แรงงานไม่มีฝีมือตามข้อ (ข) ของวรรคก่อน ให้หมายความถึงบุคคลที่ทำงานในกลุ่มหลักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีผู้ขายที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจที่ได้รับการคุ้มครองตามสภาพของความเสี่ยงภัยเป็นจำนวนมากที่สุด หรือมีผู้ประกอบการเสี่ยงดูของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองในส่วนที่ประกอบด้วยบุคคลนั้นหรือผู้ประกอบการเสี่ยงดูเป็นจำนวนมากที่สุด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในข้อนี้ ให้ใช้การจำแนกมาตรฐานอุตสาหกรรมระหว่างประเทศของกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งหมด ที่รับรองโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติในสมัยประชุมที่เจ็ด ณ วันที่ 27 สิงหาคม 1948 และได้นำมาพิมพ์ไว้อีกครั้งในภาคผนวกของอนุสัญญาฯ หรือการแก้ไขเพิ่มเติมการจำแนกมาตรฐานอุตสาหกรรมดังกล่าวในเวลาใด ๆ ต่อมา

6. ในกรณีที่อัตราของประโยชน์ทดแทนแปรผันไปตามภูมิภาค ผู้ใช้แรงงานชายที่เป็นผู้ใหญ่ปกติอาจกำหนดแยกไปตามแต่ละภูมิภาคตามวรรค 4 และ 5 ของมาตรานี้

7. ค่าจ้างของผู้ใช้แรงงานชายที่เป็นผู้ใหญ่ปกติอาจกำหนดโดยใช้อัตราค่าจ้างตามชั่วโมงทำงานปกติที่ระบุในข้อตกลงร่วม หรือเป็นไปตามกฎหมายหรือข้อบังคับแห่งชาติ ถ้าปรับใช้ได้ หรือตามประเพณี รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพ ถ้ามี ในกรณีที่อัตราดังกล่าวแตกต่างไปตามภูมิภาคแต่วรรค 6 ของมาตรานี้ไม่ได้นำมาปรับใช้ ให้ใช้อัตรากลาง

8. อัตราของการจ่ายเป็นระยะเวลาในปัจจุบันสำหรับกรณีของชราภาพ กรณีการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน (เว้นแต่กรณีไม่สามารถทำงานได้) กรณีไร้ความสามารถ และกรณีผู้ประกอบการเสี่ยงดูถึงแก่ความตาย ให้ทบทุนตามความเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของระดับของรายได้ทั่วไปซึ่งเป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของค่าครองชีพ

มาตรา 67

ในกรณีของการจ่ายเป็นระยะเวลาซึ่งมาตรานี้ปรับใช้

- (ก) อัตราของประโยชน์ทดแทนต้องเป็นไปตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้หรือลำดับขั้นที่กำหนดโดยผู้ทรงอำนาจตามข้อบังคับที่กำหนด
- (ข) อัตราดังกล่าวอาจลดลงเฉพาะกรณีที่มีรายได้อื่น ๆ ของครอบครัวของผู้รับประโยชน์เกินจำนวนหลักที่กำหนดหรือเกินจำนวนหลักที่กำหนดโดยผู้ทรงอำนาจตามข้อบังคับที่กำหนด
- (ค) ประโยชน์ทดแทนและรายได้อื่นใดทั้งหมด หลังจากหักออกจากจำนวนหลักตามข้อ (ข) ต้องเป็นจำนวนเพียงพอที่จะเลี้ยงดูครอบครัวของผู้รับประโยชน์ในเรื่องสุขภาพและความพอเหมาะพอควร และต้องไม่น้อยกว่าประโยชน์ทดแทนที่คำนวณตามข้อกำหนดในมาตรา 66

- (ง) บทบัญญัติของข้อ (ค) ให้ถือว่าเป็นที่พอใจถ้าประโยชน์ทดแทนทั้งหมดที่ได้จ่ายตามบทบัญญัติของส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนอย่างน้อยเกินร้อยละ 30 ของจำนวนประโยชน์ทดแทนทั้งหมดซึ่งจะได้รับตามที่กำหนดในบทบัญญัติมาตรา 66 และบทบัญญัติของ
- (1) มาตรา 15 (ข) สำหรับบทบัญญัติของส่วนที่ 3
 - (2) มาตรา 27 (ข) สำหรับบทบัญญัติของส่วนที่ 5
 - (3) มาตรา 55 (ข) สำหรับบทบัญญัติของส่วนที่ 9
 - (4) มาตรา 61 (ข) สำหรับบทบัญญัติของส่วนที่ 10

ภาคผนวกของส่วนที่ 11 การจ่ายเป็นระยะเวลาสำหรับผู้รับประโยชน์มาตรฐาน

ส่วนที่	ความเสี่ยงภัย	ผู้รับประโยชน์มาตรฐาน	ร้อยละ
3	การเจ็บป่วย	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	45
4	การว่างงาน	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	45
5	กรณีชราภาพ	ผู้ชายกับภรรยาที่มีอายุครบเกษียณ	40
6	กรณีประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน		
	ความไม่สามารถทำงาน	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	50
	ไร้ความสามารถ	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	50
	ผู้ยังมีชีวิต	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	40
7	การคลอดบุตร	ผู้หญิง	45
8	กรณีไร้ความสามารถ	ผู้ชายกับภรรยาและบุตร 2 คน	40
9	กรณีผู้ยังมีชีวิต	แม่ม่ายกับบุตร 2 คน	40

ส่วนที่ 12 การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันต่อผู้อยู่อาศัยที่มีใช้คนในชาติ

มาตรา 68

1. ผู้อยู่อาศัยที่มีใช้คนในชาติต้องมีสิทธิอย่างเดียวกับผู้อยู่อาศัยที่เป็นคนในชาติ ทั้งนี้ อาจกำหนดข้อบังคับพิเศษว่าด้วยคนในชาติและที่มีใช้คนในชาติที่เกิดนอกเขตอาณาของประเทศสมาชิก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายประโยชน์ทดแทนหรือบางส่วนของประโยชน์ทดแทน ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนจากกองทุนสาธารณะและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนงานเฉพาะกาล

2. ตามแผนงานประกันสังคมที่มีการจ่ายเงินสมทบซึ่งคุ้มครองลูกจ้าง บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งมีสัญชาติของประเทศสมาชิกอื่นที่ได้ยอมรับข้อผูกพันของบทบัญญัติของอนุสัญญาในส่วนที่เกี่ยวข้องต้องมีสิทธิเช่นเดียวกับคนในชาติของประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การปรับใช้วรรคนี้อาจอยู่ภายใต้บังคับของข้อตกลงระหว่างทวิภาคีหรือพหุภาคีที่กำหนดไว้เป็นการต่างตอบแทนได้

ส่วนที่ 13 บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 69

ประโยชน์ทดแทนซึ่งบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองอาจมีสิทธิได้รับเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติของส่วนที่ 2 ถึง 10 ของอนุสัญญานี้อาจจะนับเป็นการชั่วคราวในกรณีครบเท่าที่อาจกำหนดนี้

- (ก) คราบเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่อยู่ในเขตอาณาของประเทศสมาชิก
- (ข) คราบเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับการดูแลโดยค่าใช้จ่ายสาธารณะ หรือค่าใช้จ่ายของสถาบัน หรือบริการประกันสังคม ยกเว้นแต่ส่วนใด ๆ ของประโยชน์ทดแทนที่เกินจากราคาของการดูแลนั้นซึ่งได้ให้แก่ผู้พึ่งพาของผู้รับประโยชน์
- (ค) คราบเท่าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทดแทนการประกันสังคมที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ นอกเหนือจากประโยชน์ทดแทนกรณีครอบครัวและในระหว่างระยะเวลาใด ๆ ซึ่งเขาได้รับค่าทดแทนความเสี่ยงภัยจากบุคคลที่สาม ยกเว้นแต่ส่วนของประโยชน์ทดแทนซึ่งจะนับเป็นการชั่วคราวที่ไม่เกินประโยชน์ทดแทนอื่น ๆ หรือค่าทดแทนจากบุคคลที่สาม
- (ง) เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเรียกร้องสิทธิโดยฉ้อฉล
- (จ) เมื่อความเสี่ยงภัยมีเหตุมาจากการทำความผิดทางอาญาของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (ฉ) เมื่อความเสี่ยงภัยมีเหตุมาจากการจงใจทำความผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (ช) ในกรณีที่เห็นสมควร เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเพิกเฉยที่จะใช้ประโยชน์จากบริการฟื้นฟูหรือบริการทางการแพทย์ที่ได้จัดไว้ให้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่กำหนดเพื่อพิสูจน์การเกิดขึ้นหรือความต่อเนื่องของความเสี่ยงภัย หรือข้อบังคับที่กำหนดความประพฤติดของผู้รับประโยชน์
- (ซ) ในกรณีของประโยชน์ทดแทนการว่างงาน เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ใช้ประโยชน์จากบริการจัดหางานที่จัดไว้ให้
- (ฌ) ในกรณีของประโยชน์ทดแทนการว่างงาน เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องสูญเสียงานอันเป็นผลโดยตรงมาจากการหยุดงานเพราะมีข้อพิพาทแรงงาน หรือทำงานด้วยใจสมัครโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร และ
- (ญ) ในกรณีของประโยชน์ทดแทนกรณีของผู้ยังมีชีวิต คราบเท่าที่แนม่ายนั้นได้อยู่กินกับชายเฉกเช่นภรรยา

มาตรา 70

1. ผู้เรียกร้องสิทธิมีสิทธิอุทธรณ์ในกรณีของการปฏิเสธการจ่ายประโยชน์ทดแทนหรือร้องทุกข์ในกรณีเกี่ยวกับคุณภาพหรือปริมาณ

2. ในการปรับใช้อนุสัญญานี้ เมื่อกรมใดในรัฐบาลที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการออกกฎหมายได้รับมอบหมายให้บริหารการบริการทางการแพทย์ สิทธิในการอุทธรณ์ตามวรรค 1 ของมาตรานี้จะ

เปลี่ยนเป็นสิทธิในการร้องทุกข์เกี่ยวกับการปฏิเสธในการให้บริการทางการแพทย์หรือคุณภาพของการบริการที่ได้รับ โดยมีหน่วยงานที่เหมาะสมทำการสอบสวน

3. ในกรณีที่มีการจัดตั้งคณะผู้ตัดสินพิเศษเพื่อยุติข้อเรียกร้องเกี่ยวกับปัญหาทางประกันสังคมและซึ่งบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองได้แสดงตน ห้ามมิให้มีสิทธิในการอุทธรณ์

มาตรา 71

1. ค่าใช้จ่ายของประโยชน์ทดแทนที่จัดให้ตามอนุสัญญานี้และค่าใช้จ่ายในการบริหารประโยชน์ทดแทนดังกล่าว ให้รับผิดชอบร่วมกันโดยใช้เงินสมทบการประกันหรือการเก็บภาษีหรือทั้งสองอย่างรวมกันในลักษณะที่หลีกเลี่ยงมิให้เกิดความเดือดร้อนแก่บุคคลที่มีรายได้น้อยและให้คำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกและบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามประเภทที่กำหนด

2. เงินสมทบการประกันทั้งหมดที่ลูกจ้างที่ได้รับการคุ้มครองจะต้องจ่ายต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของประโยชน์ทางการเงินทั้งหมดที่จัดสรรให้แก่ลูกจ้างกับภรรยาและบุตร เพื่อให้มั่นใจว่าจะเป็นไปตามเงื่อนไข ประโยชน์ทดแทนทั้งหมดที่ประเทศสมาชิกได้จัดให้ตามอนุสัญญานี้อาจรวมเข้าด้วยกัน เว้นแต่ประโยชน์ทดแทนกรณีครอบครัวและประโยชน์ทดแทนการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน ถ้ามีหน่วยงานพิเศษจัดให้

3. ประเทศสมาชิกต้องยอมรับความรับผิดชอบโดยทั่วไปสำหรับการจ่ายประโยชน์ทดแทนที่ถึงกำหนดตามที่บัญญัติในอนุสัญญานี้และต้องดำเนินการทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของงานนี้ ประเทศสมาชิกต้องมั่นใจว่าได้มีการศึกษาและการคำนวณสถิติการประกันเกี่ยวกับดุลยการเงินที่จำเป็นเป็นระยะ ๆ ตามสมควร และไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก่อนการเปลี่ยนแปลงประโยชน์ทดแทน อัตราเงินสมทบการประกันหรือภาษีที่จัดสรรไว้จะต้องครอบคลุมความเสี่ยงภัยที่สงสัย

มาตรา 72

1. ในกรณีที่มีได้มอบหมายการบริหารงานให้แก่สถาบันใดที่หน่วยงานของรัฐกำหนด หรือแก่กรมในรัฐบาลที่รับผิดชอบในการออกกฎหมาย ผู้แทนของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองต้องมีส่วนร่วมในการจัดการหรือมีส่วนในสถานะของการให้คำปรึกษาหารือตามเงื่อนไขที่กำหนด กฎหมายและข้อบังคับแห่งชาติอาจกำหนดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้แทนนายจ้างและหน่วยงานของรัฐในตนเองเดียวกัน

2. ประเทศสมาชิกต้องยอมรับความรับผิดชอบโดยทั่วไปสำหรับการบริหารอย่างเหมาะสมของสถาบันและบริการที่เกี่ยวข้องในการปรับใช้อนุสัญญา

ส่วนที่ 14 บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา 73

อนุสัญญานี้ไม่ปรับใช้กับ

- (ก) ความเสี่ยงภัยซึ่งเกิดขึ้นก่อนการบังคับใช้ทบัญญัติของส่วนที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาสำหรับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง
- (ข) ประโยชน์ทดแทนสำหรับความเสี่ยงภัยซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการบังคับใช้ทบัญญัติของส่วนที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาสำหรับประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนเกิดขึ้นจากระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้นั้น

มาตรา 74

อนุสัญญานี้ไม่ถือว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาที่มีอยู่ใด ๆ

มาตรา 75

ถ้าอนุสัญญาใดซึ่งรับรองโดยที่ประชุมใหญ่ในภายหลังเป็นเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทีในอนุสัญญานี้ได้บัญญัติไว้ ให้บทบัญญัติดังกล่าวของอนุสัญญานี้ตามที่จะได้กำหนดไว้ในอนุสัญญานั้นหยุดการบังคับใช้กับประเทศสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานั้นนับแต่วันที่อนุสัญญานั้นมีผลใช้บังคับกับประเทศสมาชิกนั้น

มาตรา 76

1. ประเทศสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ต้องแสดงในรายงานประจำปีของการปรับใช้อนุสัญญานี้ที่ยื่นตามมาตรา 22 ของธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

- (ก) ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับซึ่งมีผลต่อบทบัญญัติของอนุสัญญา และ
 - (ข) หลักฐานของการปฏิบัติตามเงื่อนไขทางสถิติที่ระบุในข้อข้างล่างนี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อรายงานเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ พร้อมกับข้อเสนอแนะเพื่อให้มีเอกภาพของข้อรายงานยิ่งขึ้นตามที่คณะประสานการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดทำ
- (1) มาตรา 9 (ก), (ข), (ค) หรือ (ง) มาตรา 15 (ก), (ข) หรือ (ง) มาตรา 21 (ก) หรือ (ค) มาตรา 27 (ก), (ข) หรือ (ง) มาตรา 33 (ก) หรือ (ข) มาตรา 41 (ก), (ข) หรือ (ง) มาตรา 48 (ก), (ข) หรือ (ค) มาตรา 55 (ก (ก), (ข) หรือ (ง) มาตรา 61 (ก), (ข) หรือ (ง) เกี่ยวกับจำนวนของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง
 - (2) มาตรา 44, 65, 66 หรือ 67 เกี่ยวกับอัตราของประโยชน์ทดแทน
 - (3) ข้อ (ก) ของวรรค 2 ของมาตรา 18 เกี่ยวกับระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วย
 - (4) วรรค 2 ของมาตรา 24 เกี่ยวกับระยะเวลาของประโยชน์ทดแทนการว่างงาน และ

- (5) วรรค 2 ของมาตรา 71 เกี่ยวกับสัดส่วนของประโยชน์ทางการเงินที่กำหนดโดยเงินสมทบการประกันของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง

2. ประเทศสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ต้องรายงานต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามระยะเวลาที่เหมาะสม ตามที่คณะประสานการร้องขอเกี่ยวกับสถานะของกฎหมาย และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของส่วนที่ 2 ถึง 10 ของอนุสัญญาซึ่งไม่ได้ระบุในการให้สัตยาบันหรือในการจัดแจ้งตามมาตรา 4 ในภายหลัง

มาตรา 77

1. อนุสัญญานี้ไม่ใช่นับคับกับคนเรือหรือชาวประมงทะเล ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศได้วางบทบัญญัติของการคุ้มครองคนเรือและชาวประมงทะเลในอนุสัญญาว่าด้วยการประกันสังคม (คนประจำเรือ) ปี 1946 และอนุสัญญาว่าด้วยบำนาญของคนประจำเรือ ปี 1946

2. ประเทศสมาชิกอาจแยกคนเรือและชาวประมงทะเลออกจากจำนวนของลูกจ้าง ของประชากรที่แข่งขันในทางเศรษฐกิจหรือของผู้อยู่อาศัย ในการคำนวณร้อยละของลูกจ้างหรือผู้อยู่อาศัยที่ได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติของส่วนที่ 2 ถึง 10 ที่ได้ให้สัตยาบัน

ส่วนที่ 15 บทบัญญัติท้ายบท

มาตรา 78

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา 79

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะผูกพันเฉพาะประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งการให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว

2. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของประเทศสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว

3. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับประเทศสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา 80

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับดินแดนตามมาตรา 35 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ได้แก้ไขแล้ว โดยตราสารเพื่อการแก้ไขธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. 1946 นอกเหนือจาก

ดินแดนที่กล่าวไว้ในวรรค 4 และ 5 ของมาตราดังกล่าวซึ่งได้รับการแก้ไขแล้วนั้น แต่ละประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ ภายหลังจากการให้สัตยาบันจะต้องแจ้งให้อำนาวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบ ในทันทีที่สามารถทำได้ถึงการประกาศรับรองของ

- (ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ไปบังคับโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ
- (ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับมาบังคับ มีมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข พร้อมทั้งรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าว
- (ค) ดินแดนซึ่งไม่อาจนำอนุสัญญาฉบับนี้มาใช้บังคับได้ และสาเหตุที่ทำให้ให้นำมาใช้บังคับไม่ได้
- (ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกยังตั้งข้อสงวนที่จะคัดค้าน

2. สถานประกอบการที่กล่าวถึงในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค 1 ของมาตรานี้จะต้องถือเป็นส่วนสำคัญประกอบการให้สัตยาบัน และจะมีผลบังคับตามการให้การสัตยาบัน

3. ในการประกาศครั้งต่อไป ในเวลาใดก็ตาม รัฐสมาชิกใด ๆ อาจประกาศบอกเลิกข้อสงวนข้อ (ข)

(ค) หรือ (ง) ของวรรค 1 ของมาตรานี้ ที่ได้ทำไว้แต่ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

4. ในเวลาใดก็ตาม ซึ่งอนุสัญญากำหนดให้มีการบอกเลิกได้ตามบทบัญญัติมาตรา 16 รัฐสมาชิกนั้น จะแจ้งให้อำนาวยการทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ ที่ได้ประกาศไว้ก่อน พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของดินแดนเช่นว่านั้น เท่าที่จะได้ระบุเจาะจงไว้ด้วย

มาตรา 81

1. ในกรณีที่สาระสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้อยู่ภายใต้อำนาจปกครองตนเองของดินแดนใด ๆ ที่มีชื่อเมืองหลวง รัฐสมาชิกซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของดินแดนนั้น โดยความตกลงกับรัฐบาลของดินแดนดังกล่าวอาจจะแจ้งให้อำนาวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญาฉบับนี้ในนามของดินแดนนั้นได้

2. การประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญาฉบับนี้ จะต้องแจ้งต่อผู้ว่าการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ :-

- (ก) โดยรัฐสมาชิกขององค์การฯ สองประเทศ หรือมากกว่านั้น ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการปกครองดูแลดินแดนนั้นร่วมกัน
- (ข) โดยเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศใด ๆ ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับด้านบริหารของดินแดนนั้นตามความในกฎบัตรสหประชาชาติ หรือกฎบัตรอื่นใดที่เกี่ยวกับดินแดนเช่นว่านั้น

3. การประกาศที่แจ้งต่อผู้ว่าการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามวรรคก่อนของมาตรานี้ จะต้องแจ้งด้วยว่าบทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะนำไปใช้บังคับในดินแดนที่เกี่ยวข้องโดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว จะต้องให้รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวด้วย

4. รัฐสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเวลาใดก็ตามอาจประกาศบอกเลิกสิทธิที่จะขอยกเว้นให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่ได้ประกาศชี้แจงไว้แต่ครั้งก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

5. รัฐสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเวลาใดก็ตามที่อนุสัญญานับนี้กำหนดให้ทำการบอกเลิกได้ตามความในมาตรา 16 จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่ทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความใด ๆ ที่ได้ทำไว้ในการประกาศครั้งก่อน และแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ด้วย

มาตรา 82

1. ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้แล้วอาจบอกเลิกได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันซึ่งอนุสัญญานับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อจดทะเบียน การบอกเลิกดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียน

2. ประเทศสมาชิกใดซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกตามนัยแห่งมาตรานี้ภายในปีถัดไปเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อน จะต้องผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกอนุสัญญานับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดแต่ละคาบของระยะเวลาสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

มาตรา 83

1. ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่ประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกประเทศทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งหลายที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งไป

2. ในการแจ้งให้ประเทศสมาชิกขององค์การทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองซึ่งได้แจ้งแก่ผู้อำนวยการใหญ่แล้วนั้น ให้ผู้อำนวยการใหญ่แสดงอย่างเด่นชัดแก่ประเทศสมาชิกขององค์การได้ทราบถึงวันที่อนุสัญญานับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา 84

ให้ผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่เลขาธิการสหประชาชาติทราบเกี่ยวกับรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งหลายที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับจดทะเบียนตามบทบัญญัติของหลายมาตราก่อนหน้านี้ เพื่อจดทะเบียนตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา 85

เมื่อใดก็ตามหากพิจารณาเห็นว่าจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงานเกี่ยวกับผลบังคับใช้ของอนุสัญญานับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และให้พิจารณาความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญานับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 86

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และถ้าอนุสัญญาฉบับใหม่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้

- (ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่ของประเทศสมาชิกมีผลเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยายในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา 82 ข้างต้น
- (ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ ให้การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของประเทศสมาชิกยุติลง

2. ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ตามแบบและเนื้อความเช่นเดิมสำหรับประเทศสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา 87

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับเท่าเทียมกัน
